

[Ole Espersen]

gør fra denne talerstol, og som fru Pia Kjærsgaard ved, er der en særlig beskyttelse for os, som taler fra denne talerstol. Den kan ophæves, men der er fast tradition for, at man ikke gør det, fordi vi vil have en særlig udviklet ytringsfrihed her.

Så er der desværre nogle, der misbruger den, og det er selvfølgelig trist og kedeligt, især når misbruget går ud over andre religioner f.eks. Men der findes en særlig immunitet, som Folketinget altid har respekteret, fordi man har troet på, at folketingsmedlemmerne trods alt kunne tage en debat uden at forhåne, nedværdige og true andre. Det er gået galt en gang imellem – eller det er måske ikke rigtigt at sige sådan, det har nok været bevidst – og det kan da godt være, man skulle have ophævet immuniteten og rejst tiltale. Men det har vi altså ikke tradition for at gøre, for vi stoler på, at medlemmerne kan optræde nogenlunde rimeligt i forholdet til hinanden.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fru Pia Kjærsgaard, en kort bemærkning, og så vil jeg mene, vi er tilbage ved talerlisten.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det var hr. Ole Espersen selv, der gav bolden op ved at nævne den episode fra Folketingets talerstol, fordi hr. Ole Espersen havde til hensigt at henvise til straffelovens § 266 b. Jamen hvorfor gør hr. Ole Espersen det, når det ikke kan bruges til noget? Det ved jeg udmærket godt det ikke kan, for jeg var selv ude for det så sent som i går eftermiddag, hvor den forhenværende socialdemokratiske statsminister i den grad udtrykte sig under lavmålet fra Folketingets talerstol.

Det er korrekt, at man har en vis immunitet, når man står her, for så kan man ikke blive truet med injurielovgivningen eller straffelovens § 266 b. Det havde været lige så berettiget at gøre det i går som i de tilfælde, hr. Ole Espersen henviste til, hvor det er sket tidligere. Men vi kan bare ikke bruge det til noget, for det er rigtigt, som det blev fremført, at uanset hvad man siger fra denne talerstol, er man på en eller anden måde beskyttet, og det er også o.k.

Fischer (KF):

Hovedelementet i den lovparagraf, som det

te lovforslag omhandler, blev vedtaget i 1971, for at Danmark på linje med de andre nordiske lande kunne ratificere FN's konvention af den 21. december 1965 om afskaffelse af alle former for racediskrimination.

Vi mener i den konservative folketingsgruppe, at det var en rigtig beslutning. Folketinget dengang traf i bred enighed, og vi mener ikke, at der i mellemtiden er indtruffet forhold, der giver grundlag for at omgøre beslutningen. Tiløb til racistisk adfærd – undertiden i voldelig form, som vi har set andre steder i Europa i de senere år, men som vi heldigvis stort set har været forskånet for herhjemme – er bestemt ikke nogen god baggrund for at svække den beskyttelse mod krænkelser, som straffeloven indeholder, og som betyder, at der umiddelbart kan gribes ind, hvis grupper af mennesker trues, nedværdiges eller forhånes på grund af race, hudfarve eller etnisk oprindelse.

Det Konservative Folkeparti tillægger som vel nok alle andre partier her i landet ytringsfriheden stor betydning, og vi mener, at ytringsfriheden skal have vide rammer. Dette hensyn spillede imidlertid også en væsentlig rolle under debatten i 1970-71, som gik forud for lovens enstemmige vedtagelse i Folketinget. Vi vil selvsagt fortsat følge retspraksis på området, og vi har noteret, at landsretten i en sag fra 1988 fandt, at hensynet til menings- og ytringsfriheden gjorde, at loven måtte fortolkes således, at forhold af mindre grovhed holdes uden for det strafbare område under henvisning til lovens forarbejder. Jeg kunne også her henvise til debatten i 1970-71.

Vi tillægger det samtidig stor betydning, at § 266 b i straffeloven betyder, at Danmark som et led i sin aktive FN-politik fortsat kan bidrage til FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination. Jeg vil også gerne henvise til kapitel 1 i De Forenede Nationers pagt; her nævnes pagtens formål og grundsætninger, og der tales om at styrke og fremme respekten for fundamentale frihedsrettigheder for alle uden forskelsbehandling på grund af race, køn, sprog eller religion.

Der foreligger en klar tilkendegivelse fra justitsministerens side om, at en ophævelse af straffelovens § 266 b betyder, at vi ikke længere vil kunne opfylde vores forpligtelser efter racediskriminationskonventionen. Denne tilkendegivelse og forarbejderne til 1971-loven,